Vz. Minder dan een jaar geleden was er nog geen sprake van de politieke partij Gulpen Wittem Lokaal. Er was alleen een groepje enthousiaste mensen die het plan hadden om op een positieve manier politiek actief te worden of te blijven. En op die grond(houding) is GWL ontstaan.

Er is in dat jaar heel veel gebeurd, bij ons groepje, in de politiek van Gulpen-Wittem, maar ook landelijk, in de wereld en in de wereldpolitiek en iedereen zal het met ons eens zijn dat dat niet allemaal positief is geweest.

En toch willen wij proberen die positieve boodschap te blijven uitdragen. Gemakkelijk zal dat niet zijn en grote sprongen zijn er ook niet te verwachten, alleen kleine stapjes. Maar het is belangrijk juist die kleine stapjes te blijven koesteren.

Na een lang proces is deze coalitie ontstaan, drie partijen met verschillende meningen en uitgangspunten, maar wel met de bedoeling om daar één sterke eenheid van te maken om Gulpen-Wittem beter te maken in deze coalitieperiode. In ons coalitieakkoord is die grote ambitie verwoord.

Maar dan de realiteit: bij ambities horen middelen, geld om doelen te verwezenlijken, veranderingen door te voeren en de burgers te laten zien welke richting we op willen.

Als we met die ogen naar de voor ons liggende begroting kijken is het waarschijnlijk wel een beetje schrikken. Er ligt hier namelijk een beleidsarme begroting en, behalve misschien in het voorwoord, komen die uitgesproken ambities er nog niet in terug. Om het allemaal nog een beetje erger te maken zien we onder de streep in deze begroting toch nog maar een positief saldo van 80.000 euro aan het eind van 2027, nou niet bepaald een bedrag waar je veel extra's mee kunt doen. En als we dan ook nog kijken naar de plannen die er al lagen en de beloftes die door het vorige college aan de mensen zijn gedaan, nog naast onze eigen ambities, dan weten we dat we voor een enorme uitdaging staan.

Vanwaar dan toch ons optimisme en blijvend positieve instelling, voorzitter?

Ten eerste baseren we dat op de begroting zelf, die is zoals gezegd maar net aan positief, dus grote structurele uitgaven kunnen we ons niet veroorloven, de algemene reserve daarentegen is meer dan behoorlijk en daarmee kunnen we dus wel een en ander op de rit zetten. Maar meer nog is ons optimisme gebaseerd op de unaniem ingediende motie financiële sturing door de raad. We willen daarmee bereiken dat het college, maar zeker ook de raad, actief op zoek gaat naar bezuinigingsmogelijkheden. Niet blijven hangen in wat geweest is en al dan niet goed uitgevoerd, maar serieus met z'n allen aan de slag om, zonder heilige huisjes te sparen, uit te zoeken waar mogelijkheden liggen om geld vrij te maken voor nieuw beleid. Daarbij moeten we onszelf als raad natuurlijk wel realiseren dat wanneer we zoeken naar besparingen op bestaand beleid, wat volgens ons onontkoombaar is, er ook gekeken moet worden naar aanpassingen van dat beleid. Of we dat ook in unanimiteit zullen doen is dan ook een uitdaging. Als we bijvoorbeeld naar wegen en verkeer kijken moeten er keuzes gemaakt worden om het met een tikje minder te doen, dus keuzes tussen raadslieden die het juiste asfalt en doorstroming belangrijk vinden en zij die vinden dat de eekhoorns op de doorgaande weg veilig over kunnen steken. Dit is slechts een ludiek voorbeeld maar de vraag naar keuzes zal spelen op alle beleidsterreinen waar bezuinigingen gezocht worden. *Is de wethouder en zijn de andere fracties het eens met deze gevolgtrekking uit de betreffende motie?*

Duidelijk is in ieder geval dat er met het aannemen van deze motie nog niet direct geld gewonnen is; de uitvoering zal tijd en inzet vergen, maar wij zien het als een positief vertrekpunt.

Eerder haalde ik aan dat er een aantal lopende projecten zijn; ook daar is geld voor nodig, veel geld waarschijnlijk en zeker meer dan waar op dit moment rekening mee is gehouden. Wij zien dan ook uit naar de decembervergadering waar het eerste grote project van dit soort behandeld zal gaan worden. In Wijlre wordt door een enthousiaste groep inwoners al jaren gedacht over een plan voor de invulling van hun centrum oost. En nu de uitvoering nadert hoopt iedereen dat een en ander haalbaar en betaalbaar zal zijn. *Kan de wethouder, hoewel het voorstel volgende maand op de agenda staat al een tip van die sluier oplichten?*

Ook voor Eys liggen er grote plannen, weliswaar nog niet zover gevorderd, maar daarom niet minder belangrijk, temeer daar de school daar al bij het laatste integraal huisvestingsplan in 2020 als afgeschreven is aangemerkt.

Maar ook hier blijven we optimistisch, zeker ook omdat we net afgelopen zondag in Nijswiller hebben gezien wat de kracht van de gemeenschap vermag: een eendrachtige samenwerking tussen de gemeente en die gemeenschap van Nijswiller heeft daar geleid tot een prachtige gemeenschapsaccommodatie;…

Maar voorzitter, voor nu hebben we dus deze beleidsarme begroting, waarbij het overigens ook nog maar de vraag is of de provincie daar zonder slag of stoot haar instemming bij zal verlenen, maar dat horen wij volgende maand. Waar wij vooral naar uitkijken is naar 25 februari, de datum die het college heeft genoemd als stip op de horizon; het moment waarop de doorrekening van het coalitieakkoord wordt gepresenteerd. Maar wij willen het als GWL niet bij passief uitkijken naar laten.

In het voorwoord van deze begroting staat, voor ons er uit springend, één specifieke zaak die opgepakt zal worden in 2027, de jongerenraad. Zoals wij ook al bij de coalitieonderhandelingen hebben laten weten is dat een speerpunt voor ons, waarbij we ook de specifieke kennis in huis hebben. Op onze verkiezingslijst stond namelijk de man die op een geweldige manier het verkiezingsdebat op het Sophianum heeft georganiseerd en hij staat te popelen om die lijn door te trekken naar de jongerenraad. Al vele coalitieperiodes werd hierover gesproken, helaas leden de pogingen dit vlot te trekken steeds voortijdig schipbreuk. Wij willen zorgen dat het nu wel lukt. Als nooit tevoren is het nu van belang onze jeugd te betrekken: zij hebben de toekomst, maar zijn ook die toekomst van onze gemeente. Overigens had ook PRO een persoon op de lijst die actief betrokken was bij de organisatie van het Sophianumdebat. Ook zij zal vast en zeker willen meedenken over deze ontwikkeling, laten we er samen iets moois en waardevols van maken.

Tenslotte voorzitter, nog één verzuchting, we kunnen er niet omheen, katernen worden er over vol geschreven, maar wij lijken niet onder de indruk van de geschetste gevaren.

Begin jaren 70 was Queen een enthousiast groepje jonge Engelse muzikanten, die trots waren op wat ze deden en voordat ze 50 jaar geleden hun grote hit scoorden, waar Nederland op oudejaarsavond nu nog steeds jaarlijks voor warmloopt, lieten zij op hun platen zetten: and nobody played synthesizer. Zij waren trots op wat zij als muzikanten zelf deden, zij speelden alle muziek zelf. De synthesizer werd gezien als bedreiging van dat vakmanschap. Tegenwoordig lijken wij niet het zelf muziek maken te willen uitschakelen, maar veel erger, het zelf denken, vragen stellen en redeneren. Laten we daarmee oppassen.

Tot zover, voorzitter, dank voor uw aandacht.